

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1473

гр. Бургас, 21.06.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, VI ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и първи юни през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Албена Янч. Зъбова Кочовска

Членове: Веселка Г. Узунова
Таня Д. Евтимова

като разгледа докладваното от Албена Янч. Зъбова Кочовска Въззивно
частно гражданско дело № 20222100500797 по описа за 2022 година

Производството е по чл.274, ал.1, т.1 от ГПК, образувано по частната жалба на „Катран
Трейд“ ЕООД ЕИК 201182725 със седалище и адрес на управление : гр.Бургас, ул.“Хан Крум“
№44, партер, със съдебен адрес за призоваване: гр.Русе, ул.“Църковна независимост“ 3, ет.2,
кантора 5, чрез Еднолично адвокатско дружество Б.С. с БУЛСТАТ 177501637- РАК- против
Определение №2525/10.05.22г. по ч.гр.д.№20222120102871 по описа за 2022г. на Районен съд-
Бургас, с което производството по същото дело е прекратено, поради обявена некомпетентност на
сезирания с иска съд.

В частната жалба са изложени съображения за неправилност на горното, като конкретно
се акцентира върху постигнатото от страните по делото споразумение за избор на съд, който да
разгледа споровете им по сключения от тях търговски договор, на основание чл.25 от Регламент
1215/12 на ЕС(Регламента), намиращ приложение за процесуалния ред и компетентност за
разглеждането на формуляра по европейската процедура за искове с малък материален интерес.

Заявява становище, че общата разпоредба на чл.624, ал.1 от ГПК не може да дерогира
приложението на чл.25 от Регламента, т.к. при определянето на международната компетентност
трябва да се следва системата от основания за определянето ѝ в посока от специалното към
общото правило, като цитираната разпоредба на Регламента създава специална компетентност,
дерогираща общата.

Не ангажира доказателства и дири разноски.

Проверката на съда сочи частната жалба за редовна и допустима, т.к. е подадена от лице с
право на жалба, в предвидения от закона процесуален преклузивен срок и пред надлежната да я
разгледа съдебна инстанция.

По същество е основателна, а съображенията за това са следните:

Производството по ч.гр.д.(съдебна поръчка) №2871/22г. по описа на Бургаски районен
съд е образувано с исков формуляр по реда на Европейска процедура за искове с малък
материален интерес, по Регламент(ЕО)№861/2007 на Европейския парламент и на Съвета за
създаване на европейска процедура за искове с малък материален интерес, с като се иска
постановяването на решение срещу ответника за присъждане на сумата 900 евро, ведно със
съдебно-деловодните разноски(д.т. и адвокатски хонорар, платени за защитата на страната по това
дело).

Ищец е настоящият жалбоподател, а ответник- немско дружество Монхаймер Гмбх и
Ко.КГ, регистрирано във ***, с посочен адрес на дейност и представител, включително електронна
поща. Описано е, че вземането произтича от доставка на дървесни пелети и др. дървесни продукти,

съгласно договор***** от ****, сключен между страните в гр. Бургас, като двуезичен. В този договор е предвидена доставка на дървесните продукти до ФРГ, срещу заплащане на съответната цена. Уговорено в чл.15 от договора е също, че страните ще решават възникналите спорове по пътя на преговори и в дух на разбирателство, а при невъзможност- пред компетентния Бургаски съд. В чл.16 са посочили, че за неизяснените въпроси по повод тълкуването, изпълнението и прилагането на договора, се използва Българското гражданско и търговско законодателство.

Сезираният първоинстанционен съд е счел, че не е компетентен да разгледа спора, като се е позовал на местна подсъдност, определяща по правилото на чл.624, ал.1 от ГПК за такъв РС по седалището на ответника във ФРГ. Позовал се е и на разпоредбите, сочещи компетентността на правораздавателния орган по процедурата, в раздел 2-7 от Регламент (ЕС) №1215/2015г.

Определението е неправилно.

Европейската процедура за иски с малък материален интерес(до 5000 евро) без изброените в чл.2 от Регламент (ЕО) №861/07г., определя компетентността за провеждането ѝ от съд/правораздавателен орган, според правилата на Регламент (ЕС) №1215/12г. на ЕП и Съвета.В същия са визирани норми, определящи с оглед предмета на спора и страните обща, специална и изключителна компетентност за разглеждането на иски- граждански и търговски- с международен елемент, като принципът е, че до прилагане на общата компетентност се достига само при липсата на предпоставки за изключителната или специална такава.

Видно от самия Регламент № 1215/2012, международната компетентност се определя принципно от местожителството (седалището)на ответника, ако има такова на територията на държава членка (вж. Глава II, Раздел „Компетентност“, чл. 4).Именно този принцип е взиман в чл.624 от ГПК, но тази компетентност е обща. Същевременно в Регламента съществуват основания за международна компетентност, при които местоживееето (седалището) е без значение(така решение на Съда на ЕС West Tankers Inc., C-185/07, ECLI:EU:C:2009:69), като процедурата може да бъде насочена дори към държава, която не е член на ЕС. Това са хипотезите на изключителна компетентност (чл. 24), на мълчаливо учредена компетентност (чл. 26), на споразумение за избор на съд (чл. 25) и когато ищецът е потребител или работник/служител (чл. 18, пар. 1 и чл. 21, пар. 2), при застраховки и др. изрично посочени в Регламента претенции. РАЗДЕЛ 7 „Пророгация на компетентност“ в член 25. 1 обявява пророгация на компетентността, когато страните, независимо от местоживееето им, са се договорили, че съд или съдилищата на държава членка са компетентни за разрешаване на всякакви спорове, които са възникнали, или които могат да възникнат във връзка с определено правоотношение. Тогава именно определеният при договарянето на контрагентите съд или съдилища имат компетентността да разгледат споровете им, освен ако споразумението е недействително по отношение на материално правните предпоставки за валидност, съгласно правото на тази държава членка. Посочената компетентност е изключителна, освен ако страните са уговорили друго.

В конкретния случай страните не са уговорили друго, а клаузата на чл.15 недвусмислено и изрично определя за компетентен при възникнали от договора спорове само съответния съд в гр. Бургас, Р България. Уговорката не е нищожна, защото е в писмената форма за валидност, изисквана от Регламента и от чл.117 ГПК(според приложимото национално законодателство). Чл.15 от договора сочи местната подсъдност на процедурата, а конкретният съд е ясно определяем чрез размера на претенцията, предпоставящ родовата подсъдност на спора според българското процесуално право, като избраната от ищеца чрез подаването на формуляра, в случая напълно съответства на правилата на чл.103 и чл.104 от ГПК. В националното ни законодателство съществува императивна забрана за договарянето на родовата, но не и на местната подсъдност(компетентност).

В обобщение на изложеното дотук, настоящият състав приема, че визираната в чл.624 ал.1 от ГПК обща компетентност на съда по седалището на ответника е неприложим за казуса по причина, че е изместена от изключителната компетентност, създадена от страните на основание чл.25 от Регламента, с клаузата на чл.15 от разглеждания по делото търговски договор с международен елемент. Компетентният за конкретната европейска процедура правораздавателен орган е Бургаски районен съд.

От горното следва, че частната жалба е основателна, а порочното определение за прекратяване на първоинстанционното производство следва да бъде отменено и делото върнато на БРС за продължаване на съдопроизводствените действия.

С оглед изложеното и т.к. според чл.16 от Регламент 861/07 на Европейския парламент и Съвета, разноските по делото се поемат от загубилата го страна, преценката за присъждането на понастоящем сторените от жалбоподателя такива от 76лв. за държавна такса, следва да се направи от съда по съществото на спора, съобразно с постигнатия резултат.

Мотивиран от горното, Окръжен съд-Бургас

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение №2525/10.05.22г. по ч.гр.д.№20222120102871 по описа на БРС за 2022г.

ВРЪЩА горепосоченото дело на Бургаски районен съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____